वेत्थ साविचाऽन्नवेत्थाऽ इति। तमागत्य पप्रच्छ। आचार्यो मा प्राहैषीत्। वेत्थ साविचाऽन्नवेत्थाऽ इति। सहोवाच वेदेति ॥ ३ ॥

स कस्मिन् प्रतिष्ठित इति। परो रजसीति। कस्तद्यत्परो रजा इति। एष वाव स परो रजा इति होवाच। य एष तपति। एषोर्वाग्रजा इति। स कस्मिन्त्वेष इति। सत्य इति। किं तत्सत्यमिति। तप इति ॥ ४ ॥

कस्मिन्नु तप इति। बल इति। किं तद्बलमिति। प्राण इति। मास्म प्राणमतिपृच्छ इति माचार्योऽब्रवीदिति होवाच ब्रह्मचारी। सहोवाच ह्लक्षो दय्यां पातिः। यद्वै ब्रह्मचारिन् प्राणमत्यप्रक्ष्यः। मूर्द्धा ते व्यपतिष्यत्। अहमुत आचार्याच्छ्रेयान् भविष्यामि। यो मा साविचे समवादिष्टेति ॥ ५ ॥

तस्मात् साविचे न संवदेत। स यो ह वै साविचं विदुषा साविचे संवदते। सहास्मिञ्छ्रियं दधाति। अनुहवा अस्मा असौ तपञ्छ्रियं मन्यते। अन्वस्मै श्रीस्तपो मन्यते। अन्वस्मै तपो बलं मन्यते। अन्वस्मै बलं प्राणं मन्यते। स यदाह। सज्ज्ञानं विज्ञानं दर्शादृष्टेति। एष एव तत् ॥ ६ ॥